

Konečné automaty

Definice 1. Deteministický konečný automat (Deterministic Finite Automaton, DFA) \mathcal{M} je pětice $(Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$, kde

- Q je neprázdná konečná množina **stavů**.
- Σ je konečná **vstupní abeceda**.
- $\delta : Q \times \Sigma \rightarrow Q$ je parciální **přechodová funkce**.
- $q_0 \in Q$ je **počáteční (iniciální) stav**.
- $F \subseteq Q$ je množina **koncových (akceptujících) stavů**.

Příklad a zápis tabulkou

Zápis grafem

Výpočet konečného automatu

Rozšířená přechodová funkce $\hat{\delta}: Q \times \Sigma^* \rightarrow Q$ je parciální funkce definovaná induktivně vzhledem k délce slova ze Σ^* :

- $\hat{\delta}(q, \varepsilon) = q$ pro každý stav $q \in Q$.
- $\hat{\delta}(q, wa) = \begin{cases} \delta(\hat{\delta}(q, w), a) & \text{je-li } \hat{\delta}(q, w) \text{ i } \delta(\hat{\delta}(q, w), a) \text{ definováno,} \\ \perp & \text{jinak.} \end{cases}$

Slovo w je **akceptováno** automatem \mathcal{M} právě když $\hat{\delta}(q_0, w) \in F$.

Slovo w je **zamítáno** automatem \mathcal{M} právě když $\hat{\delta}(q_0, w) \notin F$.

Jazyk **přijímaný** (**akceptovaný, rozpoznávaný**) automatem \mathcal{M} je

$$L(\mathcal{M}) = \{w \in \Sigma^* \mid \hat{\delta}(q_0, w) \in F\}.$$

Jazyk, který je rozpoznatelný (nějakým) deterministickým konečným automatem, nazveme **regulární**.

Ekvivalenci deterministických konečných automatů definujeme podobně jako v případě gramatik: automaty \mathcal{M} a \mathcal{M}' jsou ekvivalentní, pokud $L(\mathcal{M}) = L(\mathcal{M}')$.

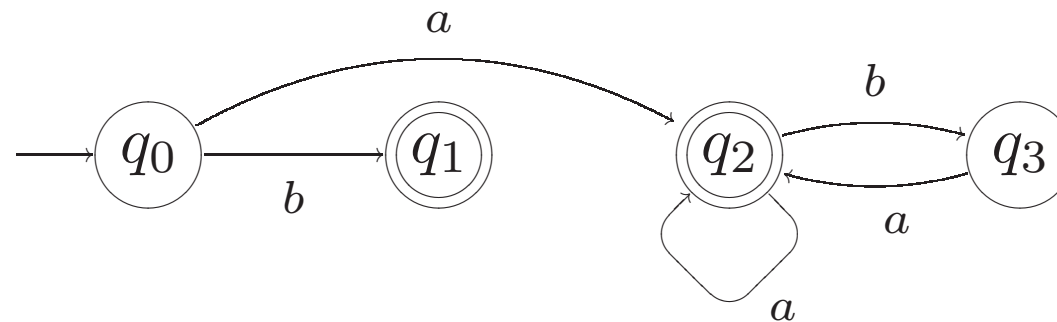
Parcialita přechodové funkce

Přechodová funkce δ zavedena jako parciální.

Parcialita přechodové funkce nemá podstatný vliv na výpočetní sílu konečných automatů.

Lemma 1. Ke každému DFA \mathcal{M} existuje ekvivalentní DFA \mathcal{M}' s totální přechodovou funkcí.

Idea důkazu

Důkaz. Nechť $\mathcal{M} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$.

Nechť automat \mathcal{M}' je definován předpisem

$\mathcal{M}' = (Q \cup \{p\}, \Sigma, \delta', q_0, F)$, kde $p \notin Q$ a

$$\delta'(q, a) = \begin{cases} \delta(q, a) & \text{je-li } \delta(q, a) \text{ definováno,} \\ p & \text{jinak.} \end{cases}$$

Zejména $\delta'(p, a) = p$ pro každé $a \in \Sigma$.

Důkaz korektnosti:

- \mathcal{M}' má totální přechodovou funkci – zřejmé z definice \mathcal{M}' .
- \mathcal{M} a \mathcal{M}' jsou ekvivalentní – dokážeme.

Indukcí k délce slova ověříme, že pro každé $q \in Q$ a $w \in \Sigma^*$ platí

$$\hat{\delta}'(q, w) = \begin{cases} \hat{\delta}(q, w) & \text{je-li } \hat{\delta}(q, w) \text{ definováno,} \\ p & \text{jinak.} \end{cases}$$

Jelikož $p \notin F$, platí $L(\mathcal{M}) = L(\mathcal{M}')$.

□

Konstrukce konečných automatů

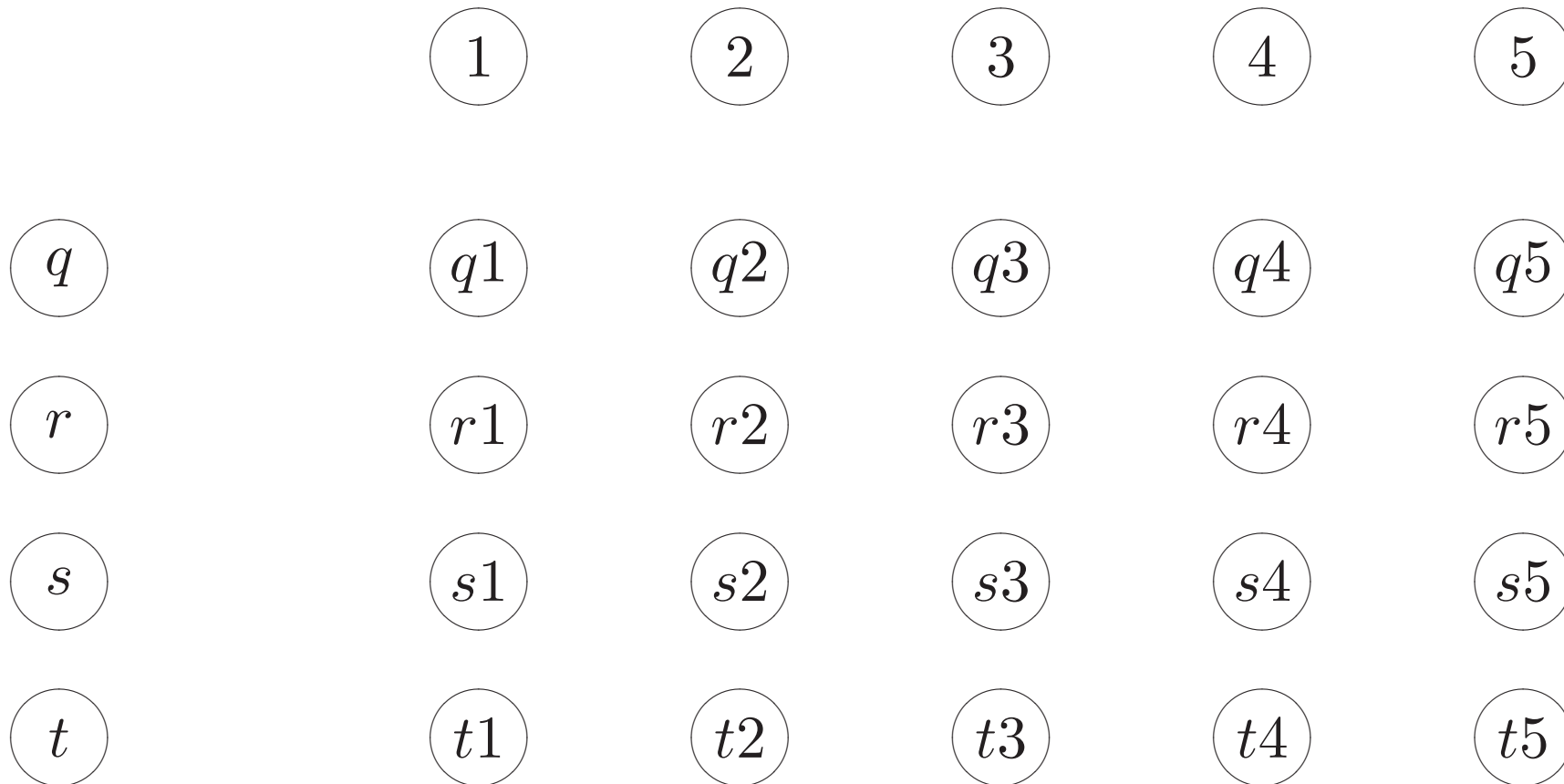
Máme za úkol sestrojít automat rozpoznávající jazyk

$$L = \{w \in \{a, b\}^* \mid w \text{ obsahuje podslovo } abaa\}$$

Označení stavů automatu zvolíme tak, aby bylo patrné, jaká část požadovaného podslova *abaa* již byla automatem přečtena:

Příklad

$\{w \in \{a, b\}^* \mid w \text{ obsahuje podslovo } abaa \wedge (w = b \vee w \text{ začíná i končí na } a \text{ a mezi dvěma výskyty } b \text{ je alespoň jedno } a)\}$

Synchronní paralelní kompozice automatů

Pro dané automaty \mathcal{M}_1 a \mathcal{M}_2 umožňuje sestavit automat rozpoznávající **průnik (sjednocení, rozdíl)** jazyků $L(\mathcal{M}_1)$ a $L(\mathcal{M}_2)$.

Nechť $\mathcal{M}_1 = (Q_1, \Sigma, \delta_1, q_1, F_1)$, $\mathcal{M}_2 = (Q_2, \Sigma, \delta_2, q_2, F_2)$
a **přechodové funkce δ_1, δ_2 jsou totální.**

Definujeme DFA $\mathcal{M}_3 = (Q_3, \Sigma, \delta_3, q_3, F_3)$, kde

- $Q_3 = Q_1 \times Q_2 = \{(p, q) \mid p \in Q_1, q \in Q_2\}$
- $F_3 = F_1 \times F_2 = \{(p, q) \mid p \in F_1, q \in F_2\}$
- $q_3 = (q_1, q_2)$
- $\delta_3((p, q), a) = (\delta_1(p, a), \delta_2(q, a))$

Tvrzení: $L(\mathcal{M}_3) = L(\mathcal{M}_1) \cap L(\mathcal{M}_2)$

Důkaz. Nejprve dokážeme toto tvrzení:

$$\widehat{\delta}_3((q_1, q_2), w) = (p, q) \iff \widehat{\delta}_1(q_1, w) = p \wedge \widehat{\delta}_2(q_2, w) = q$$

Důkaz se provede indukcí vzhledem k $|w|$.

- **Základní krok** $|w| = 0$:

Z definice $\widehat{\delta}_3((q_1, q_2), \varepsilon) = (q_1, q_2)$, $\widehat{\delta}_1(q_1, \varepsilon) = q_1$, $\widehat{\delta}_2(q_2, \varepsilon) = q_2$.

Pro $w = \varepsilon$ je tedy ekvivalence platná.

- **Indukční krok:** Nechť $w = va$, kde $v \in \Sigma^*$, $a \in \Sigma$. Platí:

$$\widehat{\delta}_3((q_1, q_2), va) = (p, q) \iff$$

$$\widehat{\delta}_3((q_1, q_2), v) = (r, s) \wedge \delta_3((r, s), a) = (p, q) \iff$$

$$\widehat{\delta}_1(q_1, v) = r \wedge \widehat{\delta}_2(q_2, v) = s \wedge \delta_1(r, a) = p \wedge \delta_2(s, a) = q \iff$$

$$\widehat{\delta}_1(q_1, va) = p \wedge \widehat{\delta}_2(q_2, va) = q$$

Nyní již lze snadno dokázat vlastní tvrzení věty:

$$w \in L(\mathcal{M}_3) \iff$$

$$\hat{\delta}_3((q_1, q_2), w) = (p, q) \text{ kde } p \in F_1 \text{ a } q \in F_2 \iff$$

$$\hat{\delta}_1(q_1, w) = p \wedge \hat{\delta}_2(q_2, w) = q \iff$$

$$w \in L(\mathcal{M}_1) \cap L(\mathcal{M}_2).$$

□

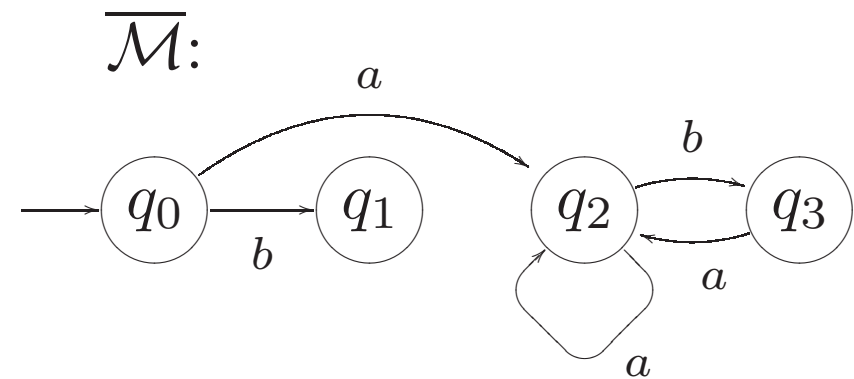
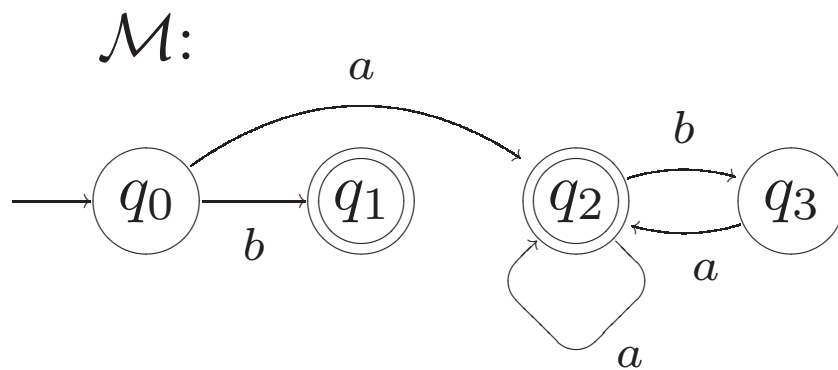
Modifikace pro **sjednocení**, tj. $L(\mathcal{M}_3) = L(\mathcal{M}_1) \cup L(\mathcal{M}_2)$:

DŮ: Modifikujte konstrukci tak, aby platilo $L(\mathcal{M}_3) = L(\mathcal{M}_1) \setminus L(\mathcal{M}_2)$.

Automat pro komplement

K automatu $\mathcal{M} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$ s **totální přechodovou funkcí** sestrojíme automat $\overline{\mathcal{M}}$ rozpoznávající jazyk $\text{co-}L(\mathcal{M})$ jako

$$\overline{\mathcal{M}} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, Q \setminus F).$$

Limity konečných automatů

$$L = \{a^n b^n \mid n \geq 0\} = \{\varepsilon, ab, aabb, aaabbb, aaaabbbb \dots\}$$

a a a a a b b b b b

Předpokládejme, že existuje automat \mathcal{M} přijímající jazyk L .
Nechť \mathcal{M} má k stavů.

Uvažme výpočet \mathcal{M} na slově $a^n b^n$ kde $n > k$.

aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb

Protože $n > k$, musí existovat (z Dirichletova principu) stav p takový, že při čtení iniciální posloupnosti symbolů a projde automat stavem p (alespoň) dvakrát.

aaaaaaaaa aaaaaaaaa aaaabbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb

Platí

$$\hat{\delta}(q_0, x) = p \qquad \hat{\delta}(p, y) = p \qquad \hat{\delta}(p, z) = r \in F$$

Pak ale

$$\hat{\delta}(q_0, xz) = \hat{\delta}(\hat{\delta}(q_0, x), z) = \hat{\delta}(p, z) = r \in F$$

aaaaaaaaa aaaabbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb

Analogicky můžeme “vsunout” slovo y

$$\begin{aligned}\hat{\delta}(q_0, xyyyz) &= \hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(q_0, x), y), y), y), z) \\ &= \hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(p, y), y), y), z) \\ &= \hat{\delta}(\hat{\delta}(\hat{\delta}(p, y), y), z) \\ &= \hat{\delta}(\hat{\delta}(p, y), z) \\ &= \hat{\delta}(p, z) \\ &= r \in F\end{aligned}$$

Lemma 2. [o vkládání, pumping lemma] Nechť L je regulární jazyk.

Pak existuje $n \in \mathbb{N}$ takové,

že libovolné slovo $w \in L$ délky alespoň n lze psát ve tvaru

$w = xyz$, kde $|xy| \leq n$, $y \neq \varepsilon$ a $xy^iz \in L$ pro každé $i \in \mathbb{N}_0$.

Důkaz. Nechť DFA $\mathcal{M} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$ rozpoznává jazyk L .

Položme $n = \text{card}(Q)$.

Pro libovolné slovo $w \in L$ délky alespoň n platí, že automat \mathcal{M} projde při akceptování slova w (alespoň) dvakrát stejným stavem.

Slovo w se tedy můžeme rozdělit na tři části: $w = xyz$, kde $y \neq \varepsilon$ a $\hat{\delta}(q_0, x) = p$, $\hat{\delta}(p, y) = p$ a $\hat{\delta}(p, z) = r \in F$. Je zřejmé, že ke zopakování nějakého stavu dojde nejpozději po zpracování prvních n znaků a tedy dostáváme $|xy| \leq n$.

Dále $\hat{\delta}(p, y^i) = p$ pro libovolné $i \in \mathbb{N}_0$, proto také $\hat{\delta}(q_0, xy^iz) = r$, tj. $xy^iz \in L(\mathcal{M})$ pro každé $i \in \mathbb{N}_0$. \square

L je regulární $\implies \exists n \in \mathbb{N}$.

$\forall w \in L . (|w| \geq n \implies$

$\exists x, y, z . (w = xyz \wedge y \neq \varepsilon \wedge |xy| \leq n \wedge$

$\forall i \geq 0 . xy^i z \in L))$

Pomocí Lemmatu lze dokázat, že nějaký jazyk není regulární

Nechť pro jazyk L platí:

- pro libovolné $n \in \mathbb{N}$
- existuje takové slovo $w \in L$ délky alespoň n , pro které platí, že
- při libovolném rozdělení slova w na takové tři části x, y, z , že $|xy| \leq n$ a $y \neq \varepsilon$
- existuje alespoň jedno $i \in \mathbb{N}_0$ takové, že $xy^i z \notin L$.

Pak z Lemma o vkládání plyne, že L není regulární.

Příklad důkazu ne-regularity pomocí Lemmatu o vkládání

$$L = \{uc^m u^R \mid u \in \{a, b\}^*, m > 0\}$$

Myhill-Nerodova věta

Motivace I

$$L = \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) \geq 3\}$$

Pravá kongruence

Definice 2.20. Nechť Σ je abeceda a \sim je ekvivalence na Σ^* .

Ekvivalence \sim je **pravá kongruence (zprava invariantní)**, pokud pro každé $u, v, w \in \Sigma^*$ platí

$$u \sim v \implies uw \sim vw$$

Index ekvivalence \sim je počet tříd rozkladu Σ^*/\sim .

Je-li těchto tříd nekonečně mnoho, klademe index \sim roven ∞ .

Tvrzení 2.21. Ekvivalence \sim na Σ^* je pravá kongruence právě když pro každé $u, v \in \Sigma^*$, $a \in \Sigma$ platí $u \sim v \implies ua \sim va$.

(Implikace \implies je triviální, implikace \impliedby se snadno ukáže indukcí k délce zprava přiřetěženého slova w .)

Příklad

$$\Sigma = \{a, b\}$$

\sim : $u \sim v \iff u$ a v začínají stejným symbolem

\sim má . . . třídy ekvivalence

$$\sim: u \sim v \iff \#_a(u) = \#_a(v)$$

\sim má . . . tříd ekvivalence

\sim : $u \sim v \iff u$ a v mají stejné předposlední písmeno

Myhill-Nerodova věta

Motivace II

Prefixová ekvivalence

Definice 2.25. Nechť L je libovolný (ne nutně regulární) jazyk nad abecedou Σ . Na množině Σ^* definujeme relaci \sim_L zvanou **prefixová ekvivalence pro L** takto:

$$u \sim_L v \stackrel{\text{def}}{\iff} \forall w \in \Sigma^* : uw \in L \iff vw \in L$$

Příklad

$$L = \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) \geq 3\}$$

\sim_L má . . . třídy ekvivalence

$$L = \{a^n b^n \mid n \geq 0\}$$

\sim_L má . . . tříd ekvivalence

Myhill-Nerodova věta

Věta 2.28. Nechť L je jazyk nad Σ .

Pak tato tvrzení jsou ekvivalentní:

1. L je rozpoznatelný deterministickým konečným automatem.
2. L je sjednocením některých tříd rozkladu určeného pravou kongruencí na Σ^* s konečným indexem.
3. Relace \sim_L má konečný index.

Důkaz.

$$1 \implies 2$$

$$2 \implies 3$$

$$3 \implies 1$$

□

1 \implies 2

Jestliže L je rozpoznatelný deterministickým konečným automatem **pak** L je sjednocením některých tříd rozkladu určeného pravou kongruencí na Σ^* s konečným indexem.

- pro daný L rozpoznávaný automatem \mathcal{M} zkonstruujeme relaci požadovaných vlastností
- $\mathcal{M} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$, δ je totální
- na Σ^* definujeme binární relaci \sim předpisem

$$u \sim v \stackrel{\text{def}}{\iff} \hat{\delta}(q_0, u) = \hat{\delta}(q_0, v)$$

- ukážeme, že \sim má požadované vlastnosti

$$u \sim v \stackrel{\text{def}}{\iff} \hat{\delta}(q_0, u) = \hat{\delta}(q_0, v)$$

- \sim je ekvivalence (je reflexivní, symetrická, tranzitivní)
- \sim má konečný index
třídy rozkladu odpovídají stavům automatu
- \sim je pravá kongruence:
Nechť $u \sim v$ a $a \in \Sigma$. Pak $\hat{\delta}(q_0, ua) = \delta(\hat{\delta}(q_0, u), a) = \delta(\hat{\delta}(q_0, v), a) = \hat{\delta}(q_0, va)$ a tedy $ua \sim va$.
- L je sjednocením těch tříd rozkladu určeného relací \sim , které odpovídají koncovým stavům automatu \mathcal{M} ■

2 \implies 3

Nechť L je sjednocením některých tříd rozkladu určeného pravou kongruencí R na Σ^* s konečným indexem.

Pak prefixová ekvivalence \sim_L má konečný index.

- $uRv \implies u \sim_L v$ pro všechna $u, v \in \Sigma^*$ (tj. $R \subseteq \sim_L$)
- každá třída ekvivalence relace R je **celá** obsažena v nějaké třídě ekvivalence \sim_L
- index ekvivalence \sim_L je menší nebo roven indexu ekvivalence R
- R má konečný index $\implies \sim_L$ má konečný index ■

3 \implies 1

Nechť prefixová ekvivalence \sim_L má konečný index.

Pak jazyk L je rozpoznatelný deterministickým konečným automatem.

Zkonstruujeme automat $\mathcal{M} = (Q, \Sigma, \delta, q_0, F)$ přijímající L :

- $Q = \Sigma^*/\sim_L$
Stavy jsou třídy rozkladu Σ^ určeného ekvivalencí \sim_L . (Konečnost!)*
- $F = \{[v] \mid v \in L\}$
- $q_0 = [\varepsilon]$
- δ je definována pomocí reprezentantů: $\delta([u], a) = [ua]$
Definice δ je korektní, protože nezávisí na volbě reprezentanta.

Důkaz korektnosti, tj. $L = L(\mathcal{M})$

- $\hat{\delta}([\varepsilon], v) = [v]$ pro každé $v \in \Sigma^*$ (indukcí k délce slova v)
- $v \in L(\mathcal{M}) \iff \hat{\delta}([\varepsilon], v) \in F \iff [v] \in F \iff v \in L$ ■

Použití Myhill-Nerodovy věty k důkazu neregularity

$$L = \{a^n b^n \mid n \geq 0\}$$

Nechť $i \neq j$. Pak $a^i \not\sim_L a^j$, protože $a^i b^i \in L$ ale $a^j b^i \notin L$.

Žádné ze slov $a^1, a^2, a^3, a^4, a^5, a^6, \dots$ nepadnou do stejné třídy ekvivalence relace \sim_L .

\sim_L nemá konečný index \implies
 L není regulární ($\neg 3 \implies \neg 1$)

Použití Myhill-Nerodovy věty k důkazu regularity

$$L = \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) \geq 3\}$$

Třídy ekvivalence relace \sim_L :

$$\begin{aligned} T_1 &= \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) = 0\} \\ T_2 &= \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) = 1\} \\ T_3 &= \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) = 2\} \\ T_4 &= \{w \in \{a, b\}^* \mid \#_a(w) \geq 3\} \end{aligned}$$

\sim_L **má** konečný index \implies

L **je** rozpoznatelný deterministickým konečným automatem,
tj. **regulární** ($3 \implies 1$)

Další použití Myhill-Nerodovy věty

Věta 2.29. a 2.31. Minimální deterministický konečný automat s totální přechodovou funkcí akceptující jazyk L je určen jednoznačně až na isomorfismus (tj. přejmenování stavů). Počet stavů tohoto automatu je roven indexu prefixové ekvivalence \sim_L .